

Gyöngyösi Levente

zeneszerző

partfália

Kórusművek

38 nőikar, 1 kivételével latin egyházi szövegekre. Köztük:

Cantate Domino (1997)

- Kiss Katalin és a kecskeméti Ars Nova Nőiakar felkérésére
- a zeneszerző máig legnépszerűbb kórusműve

Confitemini Domino (2010)

- Szabó Dénes és a Pro Musica Leánykar felkérésére

Gloria Kajoniensis (2008)

- Szebellédi Valéria és a Magnificat Gyermekkar felkérésére, nőikarra, ütőkre
- Kájoni János Cantionale Catholicum-ából származó latin rímes Gloria
- az ECA (Európai Kóruszövetség) zeneszerző-pályázatának győztes műve, 2014

Iubilate Deo (2012)

- Kathleen Rodde és a Cantamus Nőiakar (Iowa, USA) felkérésére
- az ACDA (Texas All-State Convention) kórustalálkozó kötelező műve, 10.000. példányban eladott mű
- az ECA (Európai Kóruszövetség) zeneszerző-pályázatának győztes műve, 2017

Laudate Dominum (2013)

- Szabó Dénes és a Pro Musica Leánykar felkérésére

Parvulus natus est nobis (2010)

- Szabó Dénes és a Pro Musica Leánykar felkérésére
- a Magyar Zeneszerzők Egyesülete által odaítélt Istvánffy Benedek-díjas mű (2012)

Quo ibo a spiritu tuo (2012)

- Szabó Dénes és a Pro Musica Leánykar felkérésére
- „A XXI. század Esti dala” – Szabó Dénes

Ubi caritas et amor (2011)

- Szabó Dénes és a Pro Musica Leánykar felkérésére
„Számomra az ezután következő Ubi caritas tetszett mind közül a legkiválóbb kompozíciónak választékos és igen expresszív harmóniáival, műves és áttört zenei szövetével, biztos és ökonomikus formálásával.” (Malina János, Muzsika)

Vihar (2002)

- gyermekkar ütőhangszerekkel Szilágyi Domokos két versére
- a debreceni Bartók Béla Nemzetközi Kórusverseny felkérésére

32 vegyeskar, 6 kivételével latin egyházi szövegekre. Köztük:

Domine Deus meus (2011)

- André an der Merwe és a Stellenbosch University Choir (Dél-Afrika) felkérésére

Dominus regnavit (2014)

- James Rodde és az Iowa State Singers (USA) felkérésére

Missa Quinque Auctorum – Gloria (2006)

- a Magyar Rádió Énekkara felkérésére
- a *Missa Quinque Auctorum (Öt szerző miséje)* c. mű része, melynek tétellei a következők: Csemiczky Miklós: Kyrie, Gyöngyösi Levente: Gloria, Selmeczi György: Credo, Vajda János: Sanctus, Orbán György: Agnus Dei

My love is strengthen'd (2015)

- A 2015-ös pécsi Europa Cantat fesztivál felkérésére, W. Shakespeare szonettjére

O clavis David (2007)

- Béres György katolikus atya, gregoriánkutató felkérésére
- a szegedi Vántus István zeneszerzőverseny győztes műve, 2008
- Debreceni Bartók Béla Kórusverseny, vegyeskari kategória kötelező mű, 2010

Puer natus in Bethlehem (2011)

- André van der Merwe és a Stellenbosch University Choir (Dél-Afrika) felkérésére

Pulchra es, amica mea (2014)

- Pad Zoltán karnagyi bemutatkozó koncertjére a Magyar Rádió Énekkara élén

Sicut lilium inter spinas (2010)

- a kölni Consono Kammerchor (Németország) felkérésére

Te lucis ante terminum (2003)

- Tóth Péter, a budapesti Gemma Énekegyüttes tagjának emlékére
- az AGEK (későbbiekben ECA, az Európai Kóruszövetség) zeneszerző pályázatának győztes műve, 2006

Kamarazene

Szonáta piccolóra és zongorára (2002)

- Zart Dombouryan-Eby, a Seattle Symphony szólópiccolósa felkérésére
„De ezenkívül is találunk még itt több megízlelendő gyönyörűséget. A román-magyar származású zeneszerző, Gyöngyösi Levente Szonátája, melyet a Seattle-i Zart Dombourian-Eby részére írt 2009-ben, újabb példa a kitűnő repertoárra, mely mostanában a mindeddig elhanyagolt piccolóra készült.” (Nancy Nourse, *Flute Journal*)

Szonáta trombitára, csellóra és zongorára (2013)

- Boldoczki Gábor felkérésére

1. Divertimento 12 csellóra (2002)

- a Budapesti Csellóegyüttes felkérésére

2. Divertimento vonószenekearra (2002)

- az Arco Kamarazenekar felkérésére

Operák

A gólyakalifa (1998-2000)

- opera két felvonásban Babits Mihály regénye nyomán, Balla Zsófia szövegére
- a 2000. évi Millenniumi Operapályázat II. díjas műve, egész estés kategória
- a 2005. május 28.-i operaházi bemutató szereplői: Sólyom-Nagy Máté, Ambrus Ákos, Szolnoki Apollónia, Wierdl Eszter. Közreműködött a Magyar Állami Operaház énekara és zenekara, vezényelt: Vashegyi György, rendező: Harangi Mária

„Gyöngyösi Levente első operájának, A gólyakalifának bemutatója fontos esemény a magyar operairodalom és operajátszás történetében. A '60-as évek eleje, a C'est la guerre 1962-es és a Várnász 1964-es bemutatása óta nem robbant ki ilyen hazai operaszerzői tehetség magyar operaszínpadon. Igaz, az irányok ellentétesek: Petrovics Emil és Szokolay Sándor műve történelmi előrelépés volt a magyar operai nyelv területén, Gyöngyösi viszont visszavisz az európai operatörténet húszas éveibe. Nem annyira szakmaiság vagy ízlés, mint inkább esztétikai világnézet kérdése, hogy (az úgynevezett posztmodern korban) ezt az elvszerűen vállalt retro-zenét valaki elfogadja-e vagy elutasítja, történetileg legitimnek vagy anakronisztikusnak tartja, A gólyakalifát a már régen igen csakis kérdéses operaműfaj egyik lehetséges megoldásának vagy bravúros pseudo-operának tekintik. A darabon lehet vitatkozni, de a zeneszerző par excellence operai tehetségét vitatni aligha – A gólyakalifa mindenekelőtt káprázatosan tehetséges opera. Szerzője a fiatalsághoz képest ijesztően kész operakomponista, fölényesen-invenciózusan uralja és virtuózan kezeli az operai idiómákat.”
(Fodor Géza, Muzsika)

Jelenet az I. felvonás fináléjából

Sólyom-Nagy Máté (Elemér), Szolnoki Apollónia (Sylvia) és Ambrus Ákos (Inas)

Szolnoki Apollónia Sylvia, az utcalányszerepében, valamint Sólyom-Nagy Máté Tábornak Elemérként

A II. felvonás fináléja: Sólyom-Nagy Máté és Herczenik Anna (Etelka)

A Mester és Margarita (2015-2017)

- opera-musical két felvonásban M. A. Bulgakov regénye nyomán, Várady Szabolcs szövegére
- Hollerung Gábor és a Budafoki Dohnányi Zenekar felkérésére
- a 2017. június 24.-i, a miskolci BartókPlusz Operafesztiválon felhangzó koncertszerű ősbemutató szereplői: Sáfár Orsolya, Balczó Péter, Cser Krisztián, Szakács Ildikó, Gavodi Zoltán, Kiss Tivadar, Varga Donát, Kálmán László, Hábetler András, Kovács István. Közreműködött a Cantemus Vegyeskar és a Budafoki Dohnányi Zenekar, vezényelt: Hollerung Gábor

„A mű eklektikus zenéjében egészen sajátos módon keveredik az opera, a rock, a varieté-zene és a musical (a felsorolás nem teljes). Barokkos zenei betétek váltakoznak kuplékkal, romantikus operáriák és duettek rockszámokkal és szovjet mozgalmi indulóval. Veszélyes mutatvány ez, könnyen káosz lehet belőle, de a szerző remekül ötvözte a különböző stílusokat, így a mű nem csak dramaturgiailag, de zeneileg is egységes egész benyomását kelti. Mindeközben hatásos, fülbemászó dallamok, bombasztikus együttesek, nagyívű kórusjelenetek egész sorát halljuk. Igazán közönségbarát, szerethető ez a muzsika.” (Csák Balázs, Operaportál.hu)

A bemutató a Miskolci Nemzeti Színházban

Cser Krisztián (Woland), Hábetler András (Berlioz), Varga Donát (Hontalan Iván)

Cser Krisztián mint Woland, a Sátán

Kovács István Poncius Pilátusként

A Budafoki Dohnányi Zenekar

Látkép föntről

Hollerung Gábor, az est karmestere

A Sátán kísérete: Szakács Ildikó (Hella), Gavodi Zoltán (Behemót) és Kiss Tivadar (Fagót)

Sáfár Orsolya Margarita szerepében

Oratóriumok, kantáták

Cantici Fratris Sole (Naphimnusz-oratórium) (2003)

- 4 szólistára, kórusra, orgonára és vonószenekearra
- Baross Gábor és az ELTE Zenei Együtteseinek felkérésére

„Bár Gyöngyösi zenéjének sajátos íze talán nem első hallásra tárulkozik fel (hiszen idézeteinek, stílusutáztatásainak jó része csak az európai zenetörténetben jártasak számára azonosíthatóak könnyűszerrel), mégis meggyőződésem, hogy a komolyzenében nem különösebben művelt fülek is hamar ráéreznek. Különösen, ha a lemez hallgatását a 6. track-től következő Cantici Fratres Sole-val kezdik. Kivételesen zseniális a 9. számot viselő orgonakíséretes szopránária, amely önálló karakterdalként is megállná a helyét, vagy a II., passacagliaként megírt kórustétel.” (Végh Dániel lemezkritikája, PRAE.hu)

In te, Domine, speravi (2017)

- kantáta 3 szólistára, nőikarra, fuvolára, csellóra és zongorára
- Szabó Dénes 70. születésnapjára

Istenkép (2006)

- kantáta szoprán és basszusszólistára, kórusra és zenekarra az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc emlékére
- Hollerung Gábor és a Budafoki Dohnányi Zenekar felkérésére
- Szőcs Géza Liberté '56 c. drámája nyomán

„A rövid oratórium mai eszközökkel mintegy visszairja a tökéletesen elavult és hiteltelen művészeti eljárások korába önmagát. A posztmodern eljárásainak mellérendelő arzenáljával nem teremthető a kollektívát megszólító ideologikus művészet, ez volt Recenzens feltételezése, mielőtt meghallgatta a darabot. Hogy tévedett, ez lett a koncert legfőbb tanulsága. Az persze más kérdés, hogy miféle értékű művészet ez. Megkockáztatható az állítás, hogy a posztmodern giccs egyik vérszegény példányával találkozott a közönség ezen a vasárnapi matinén.” (Csont András, Revizor)

Karácsonyi oratórium (2013)

- 6 szólistára, kórusra és vonószenekearra
- Ó- és újszövetségi szövegekre, valamint Kájoni János *Cantionale Catholicum*ából való szövegekre, magyar népi betlehemes szövegekre és József Attila versére
- Kovács László és az ELTE Zenei Együtteseinek felkérésére

Katonasírató (2015)

- kantáta szoprán-szólistára, férfikarra és zenekarra, mordvin és zürjén népi szövegekre
- a *Mikor megyek Galícia felé* c., az I. világháború emlékére készült, Orbán Györggyel, Vajda János-sal, Csemiczky Miklóssal és Salmeczi Györggyel közösen írott mű része
- Strausz Kálmán és a Honvéd Férfikar felkérésére

„Nem vagyok feltétlen híve annak az esztétikai irányzatnak, amelyet a Négyek (illetve ma már Ötök) képviselnek, s ezt itt és most azért is érzem fontosnak előrebocsátani, mert ennek fényében talán még hitelesebb lehet az egyértelmű elismerés, sőt lelkesedés, amellyel erről a három műről beszámolni készülök. Igazi zenék voltak ezek: tartalmasak, megmunkáltak, szenvedélyesek – olyanok, amelyeknek akadnak felemelő, sőt megrázó pillanatai is. Mindhárom mű zenei nyelve a kortársi dallam- és harmóniavilágot a múlt stílusaival elegyítő eklektika. Mindhárom műre jellemző a nagy zenekari és kórustuttik alkalmazása, az erő, a sodrás, a nagy hangzástömeg dramaturgiai hatásának kihasználása. Ha a múltidéző-műfeldolgozó keverék-idióma stílár pilléreit kell megnevezni, ezeket Gyöngyösinél Bartók és Szokolay, Salmeczinél Mahler és Kodály, Csemiczky-nél Liszt és Strausvinsky stílus emlékeinek megjelenése képviselte.” (Csengery Kristóf, *Zenekar* c. lap)

Lukács-passió (2008)

- 6 szólistára, kórusra és kamaragyüttesre, ó- és újszövetségi szövegekre
- Szeffcsik Zsolt-nak, az Erdődy Kamarazenekar vezetőjének felkérésére
„Itt a tavasz. Sorban állunk. A miniszterelnök, hogy átnyújtsa a Márciusi Ifjak-díjat a nemzeti ünnepen. A rektor, hogy Bartók születésnapján átadja minden idők eddigi legfiatalabb kitüntetettjének a Bartók-Pásztory-díjat. S most a szerzők képviseletében az Artisjus egyesület vezetősége, hogy Az Év komolyzenei műve díjával tisztelegjen Gyöngyösi Levente Lukács-passiója előtt.” (Hollós Máté laudációja az Artisjus-díj átadásán)

Missa Vanitas vanitatum (2010)

- szoprán- és basszusszólistára, kórusra és zenekarra, a miseszöveg és a Prédikátor Könyve felhasználásával
- a 2010. évi debreceni Bartók Béla Nemzetközi Kórusverseny felkérésére
„Gyöngyösi miséje rendkívül izgalmas, ha tetszik, kihívó, provokatív ötletre épül: a liturgikus szöveget ugyanis minduntalan megszakítják egy „narrátor”, a Prédikátor könyvének szavaival megszólaló, bölcs és kiábrándult próféta közbevetései. Botrány, blaszfémia? Talán nem, hiszen (túl azon, hogy kanonizált ószövetségi szövegről van szó) a kétségek, a reményvesztettség, a keresés hangja - mintegy ellentétként - Jóbtól és Jónástól Szent Ágostonig jelen van a kereszténység narratívájában; Gyöngyösinél inkább csak a megjelenési helye szokatlan. Dramaturgiaiailag azonban igen termékeny, egyenesen az opera műfajával kacérkodó szituációt teremtett a szerző, s az előadás ezt a szituációt élményszerűvé is tette, nem utolsósorban a Prédikátor szerepét éneklő Cser Krisztián szuggesztív és ihletett előadásának köszönhetően. A mise szoprán szólistája, Kolonits Klára pedig világító erővel képviselte a másik, pozitív oldalt, különösen a „dona nobis pacem” elé időzített, átszellemült szólószakaszban.” (Malina János, Muzsika)

Versenyművek

Fuvolaverseny (2018)

- Ittész Gergely és a Győri Filharmonikus Zenekar felkérésére
„Gyöngyösi Levente vonzón energikus hangvételű, sokszínű és sokféle hatást feldolgozó, eklektikus versenyművet írt; olyan kompozíciót, amely hagyományhű, ám az időtlen modernség szelleme sem idegen tőle, és félreismerhetetlenül magyar zene – miközben a felszínes „magyarosság” dekoratív lehetőségeit mellőzi. Hallatlanul élvezetes, kiváló darab; olyan mű, amely saroktétéleiben csupa energia és indulat, s e kettő között a lassú középső részben a fuvola és a hárfa párbeszédével olyasmint valósít meg, ami egyszerre eredeti ötlet és ugyanakkor utalás a hagyományra (Mozart).” (Csengery Kristóf, Zenekar c. lap)

Sinfonia concertante (2013)

- 4 ütőjátékosra és zenekarra
- az Amadinda Ütőgyüttes és a Pannon Filharmonikusok felkérésére
- a Magyar Zeneszerzők Egyesülete által Istvánffy Benedek-díjjal jutalmazott alkotás (2014)
„Az egész műre a pillanatnyi szünet nélkül áradó, gazdag invenció, a – mind formálás, mind hangszerelés terén – briliánsnak nevezhető kompozíciós munka és (mint az eddigiekből sejthető) feltűnően „közönségbarát” hangvétel jellemző. Mindez együtt pedig szinte predesztinálja a darabot a kortárs zene esetében szokatlan mérvű népszerűsége – ezt jelezte az ősbemutató zajosan lelkes fogadtatása is.” (Csengery Kristóf, Revizor)

Zongoraverseny (2011)

- Balog József és a Duna Szimfonikus Zenekar felkérésére

Zenekari művek (válogatás)

I. szimfónia (2009)

- mezzoszoprán szólóra, kórusra, elektronikára és zenekarra
- Dsida Jenő, Pilinszky János, Weöres Sándor, Clemens Brentano és József Attila verseinek felhasználásával
- Hollerung Gábor és a Budafoki Dohnányi Zenekar felkérésére

„Azért a zenekart megelőzve pódiumra lépő Hollerung Gábor rögtönzött bevezetőjével, ha nem is illesztette egészében dialektikus egységbe Gyöngyösi Levente Első szimfóniáját és Ludwig van Beethoven Kilencedikjét, mindenesetre lelkes szavaival igyekezett a kortárs alkotás iránti fokozott érdeklődésre hangolni a közönséget, gusztust csinálva a Budafoki Dohnányi Zenekar felkérésére íródott szimfóniához. Törekvése sikerrel is járt, igaz, Gyöngyösi Levente művének e szavak nélkül is jócskán kijárt a figyelem, hiszen a néhány éve felismert tény ma már evidencia: Gyöngyösi nemzedékének kiemelkedő tehetségű, egyszersmind mindenkor hallgatóbarát zenét kínáló tagja.” (László Ferenc, Kultúra.hu)

II. szimfónia (2011)

- Kovács László és a Miskolci Szimfonikus Zenekar felkérésére

„A mély fafúvósok - fojtott kürtök - kisdob - vonós pizzicato felrakás és a szaggatott, erősen ritmizált zenei szövet a Mandarin világát idézi, a szekund-kvart lépésekből építkező dallamtöredékek a Kékszakállúra emlékeztetnek, de Bartók éjszaka-zenéinek színei is kihallhatók Gyöngyösi 2011-ben befejezett második szimfóniájából. A párhuzamok a második tételben folytatódnak, ez ugyanis a Concerto Megszakított közjáték című tételének dallam-idézeteire hajaz. A hivatalos műismertetés szerint „Az idillikus hangvételt az I. tétel fenyegető fő témája szakítja félbe” – az idilli részek hárfa-xilofon-fuvola hangszerelése és tercronon fordulatokban gazdag harmonizálása egyébként inkább Debussy és Ravel zenekari színeit idézte.” (Végh Dániel, Fidelio)

III. (Születés) szimfónia (2013)

- szoprán-szólóra és zenekarra, József Attila versének felhasználásával
- Fischer Iván és a Budapesti Fesztiválzenekar felkérésére
- elhangzott a 2013. évi Budapesti Mahler Ünnepen

„A mű részeiben és egészében a rend és a gondos formálás jegyeit mutatja, és ha gyakran rá tudunk is mutatni Gyöngyösi gondolatainak ihlető forrásaira a jazztől és Mahlertől Kodályon, Bartókon át a népzeneig, a szerző, úgy tapasztalom, makacs igényességgel és egyre nagyobb sikerrel dolgozik azon, hogy mindebből egyéni zenei világot építsen fel. Saját útjához való következetes ragaszkodása mindenesetre tiszteletre méltó és rokonszenves. Fischer Iván és zenekara teljes koncentrációval és tisztelettel közelített a darabhoz, s a szuggesztív és csiszolt előadásra a közönség lelkesen reagált.” (Malina János, Muzsika)

IV. (Az Illés szekeren) szimfónia (2015)

- szoprán-szólóra, kórusra és zenekarra, Illés-dalok alapján
- Szörényi Levente 70. születésnapjára, Rosta Mária felkérésére

„A rakendroll temetése” – mondta [...] egy ismert rocktörténész a szünetben, de azt ő is elismeri, hogy a szimfónia zárása csodaszépre sikerült. Emlék M.-nek. Ehhez Gyöngyösi alig nyúlt hozzá. A kórus zümmögi az akkordokat, Pasztircsák Polina éneklie a szólót. Gyönyörű. Persze ez főleg Szörényi érdeme. A szimfónia egésze viszont Gyöngyösié, aki láthatóan felülmúlta Szörényi várakozásait is: az ünnepelt a színpad fölötti oldalpáholyból nézte-hallgatta az előadást, amikor kellett, felállt, meghajolt, fogadta a tapsot, de amúgy belefeledkezett a meglepetészenébe. (Stumpf András, Heti Válasz)

Verkündigung (2001)

- 5 szimfonikus kép R. M. Rilke versei nyomán
- Héja Domonkosnak és a Danubia Szimfonikus Zenekarnak, fennállásának 10. évfordulójára

STEINWAY & SONS

Díjak, elismerések

- ◇ Erkel Ferenc-díj (2005)
- ◇ Talentum Művészeti díj (2008)
 - ◇ Artisjus-díj (2008)
 - ◇ Márciusi Ifjak-díj (2008)
 - ◇ Bartók-Pásztory-díj (2009)
- ◇ Istvánffy Benedek-díj (2012, 2014)
- ◇ Vántus István zeneszerzőverseny I. díja (2008)
- ◇ ECA (European Choral Association) zeneszerző pályázatának I. díja (2006, 2012, 2017)

Elérhetőségek

postacím: 2021 Tahitótfalu, Alsókáposztás u. 46.

telefon: + 36 30 269 4429

e-mail: gyongyosilevente@me.com

honlap: www.gyongyosilevente.hu

